

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové - pobočka v Pardubicích rozhodl samosoudcem JUDr. Janem Dvořákem v právní věci **žalobkyně: MVDr. Z. N., proti žalované: Česká správa sociálního zabezpečení, se sídlem Křížová 25, 225 08 Praha 5, o žalobě proti rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení ze dne 21.1.2011, č. j. X/46091-KAS-212,**

t a k t o :

- I. **Žaloba proti rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení ze dne 21.1.2011, č.j. X/46091-KAS-212 se z a m í t á.**
- II. **Žádný z účastníků řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í:

Žalovaným rozhodnutím byly zamítnuty námitky a bylo potvrzeno rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení ze dne 12.10.2010, č. X, kterým byl žalobkyni podle ustanovení § 56 odst.1 písm.a) a § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, v platném znění (dále jen „zákon o důchodovém pojištění“) odňat invalidní důchod z důvodu nesplnění základních podmínek nároku na tento důchod stanovených v ustanovení § 39 zákona o důchodovém zabezpečení.

Žalobkyně podala včas proti žalovanému rozhodnutí žalobu, ve kterém se domáhala jeho soudního přezkoumání. V žalobě byly obsaženy námitky, které se týkaly nedostatečně posouzeného zdravotního stavu s návrhem na zrušení žalovaného rozhodnutí.

V žalobě byly dále uvedeny zdravotní problémy žalobkyně a odkaz na zdravotní dokumentaci jich se týkající.

Žalovaná se k žalobě nevyjádřila.

Soud přezkoumal žalované rozhodnutí podle § 75 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s.ř.s.“) z hlediska správnosti a úplnosti zjištěného zdravotního stavu postižení žalobkyně včetně správnosti určení procentuálního ohodnocení poklesu pracovní schopnosti, přičemž dospěl k následujícím skutkovým a právním závěrům.

Mezi účastníky řízení je nesporné, že žalovaná při vydání žalovaného rozhodnutí v části určující procentuální ohodnocení poklesu pracovní schopnosti žalobkyně vycházela z posudku lékaře vydaném v námitkovém řízení dne 18.1.2011, kterým byla míra poklesu pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu určena podle vyhlášky č. 359/2009 Sb., o posuzování invalidity, v platném znění (dále jen „cit. vyhláška“) ve výši 20 %.

Z výše uvedených skutečností vyplynulo, že mezi účastníky řízení zůstala jediná sporná otázka, spočívající v odborném lékařském posouzení procentní míry poklesu pracovní schopnosti žalobkyně z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu. K posouzení výše uvedené otázky není příslušný soud, ale příslušný orgán – Posudková komise Ministerstva práce a sociálních věcí České republiky (dále jen „PK MPSV ČR“), a to na základě § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, v platném znění. Proto za tímto účelem soud provedl důkaz, a to posudkem PK MPSV ČR, pracoviště v Hradci Králové ze dne 16.8.2011, č.j. 2011/780-HK.

Z tohoto posudku vzal soud za prokázané, že procentní míra poklesu pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého stavu žalobkyně činila 20 %, když rozhodující zdravotní postižení bylo stanoveno podle kapitoly XIII oddíl E položka 1 písm. b) přílohy citované vyhlášky.

Za rozhodující zdravotní postižení považovala PK MPSV ČR občasné bolesti v bederní a křížové oblasti páteře bez jasně vyhraněné kořenové symptomatologie se stavem po operaci na obratlech L5 a S1 v roce 1990 a s MRI čerstvě prokázaným pravostranným výhřezem meziobratlové ploténky L5/S1 a s lehkým vyklenutím ploténky L4/5 a bez kořenového poškození dle EMG.

Správnost závěrů uvedeného posudku byla potvrzena revizním posudkem zpracovaným PK MPSV v Praze ze dne 16.11.2011, č.j. 2011/4152-PH, jeho doplňkem ze dne 8.2.2012, č.j. 2012/264-PH a dále posudkem zpracovaným PK MPSV v Brně ze dne 11.9.2012, č.j. 2012/1787-BR, jeho doplňkem ze dne 9.11.2012, č.j. 2012/2684-BR a konečně i posudkem zpracovaným PK MPSV v Plzni ze dne 11.2.2013, č.j. 2012/1116-PL.

Další dokazování navržené žalobkyní soud neprováděl, když posudky PK MPSV výše uvedené neobsahovaly rozpory, byly shodné a u soudu nevzbudily pochybnosti o své úplnosti

a správnosti. V takovém případě není odůvodněn požadavek žalobkyně na doplnění dokazování „soudně znaleckým posudkem“ či jiným posudkem, které žalobkyně navrhla při soudním jednání dne 24.4.2013 (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 28.8.2003, č.j. 5Ads 22/2003-48). Dále soud konstatuje, že mohl vycházet při přezkumu žalovaného rozhodnutí jen ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s.ř.s.), tudíž nebylo možné přihlédnout k tvrzení žalobkyně o jejím zhoršujícím se zdravotním stavu, jak uvedla při soudním jednání dne 24.4.2013. Soud nemohl přihlédnout k lékařským zprávám, které dle tvrzení žalobkyně měly být vyžádány, ale jenž nebyly součástí zdravotnické dokumentace, ze které vycházely dokumentace, ze které vycházely PK MPSV ve svých posudcích. Je třeba připomenout, že pokud žalobkyně bude mít k dispozici nové lékařské zprávy svědčící o zhoršení jejího zdravotního stavu, může požádat o invalidní důchod.

Soudu tedy nezbylo než dospět k závěru shodném se závěrem uvedeného lékařského posudku zmíněné posudkové komise, a to, že k datu vydání žalovaného rozhodnutí žalobkyně nebyla invalidní podle § 39 odst. 1 zákona o důchodovém pojištění.

Podle § 39 odst. 1 písm. a) a b) zákona o důchodovém pojištění je pojištěnec plně invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35%.

Podle § 56 odst. 1 písm. a) zákona o důchodovém pojištění se důchod odejme v případě, že nárok na důchod či na jeho výplatu zanikl.

Protože nárok na plný invalidní důchod žalobkyně zanikl a nebylo v řízení prokázáno zkrácení veřejných subjektivních práv žalobkyně z důvodu nezákonnosti žalovaného rozhodnutí, nezbylo soudu, než žalobu jako nedůvodnou zamítnout (§ 65 odst. 1 a § 78 odst. 1 s.ř.s.).

Výrok o nákladech řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 1,2 s.ř.s., když žalované jako orgánu ve věcech důchodového pojištění, byť měla ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů nenáleží.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Pardubicích dne 24. dubna 2013

JUDr. Jan Dvořák v.r.
samosoudce

Za správnost vyhotovení:
V. P.